

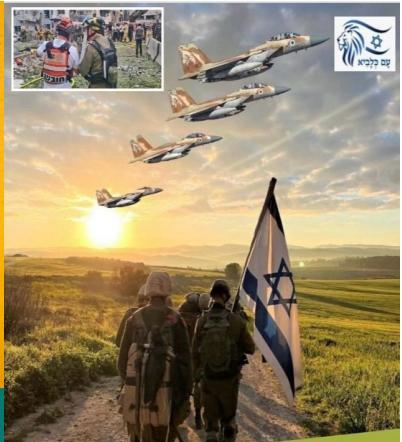
הבית המזבח

לפניהם צייר מצריכים בני ישראל לקחת "איש שָׁעַר לְבִתְּאֵל" (יב). מה טيبة של קיחת זה? האם מודבר בדורבן? מכמה דיןין בפרשה מיתן להתרשם שמדובר אכן בדורבן: ישנה הגדרה ברורה של הבהמה: "שֶׁלֶת תְּמִימִס זָכָר בַּן שְׂנִיר יְחִיא לְכָם, מִן הַפְּנִילִים וּמִן הַעֲזִים תְּקַחַ" (שם, ח), המזכירה

אחרים; קיים איסור נוטר: "הנפטר מפneo עד בפרק באש גשלפו" (שם, י), כמו בקורבן שלמים (ויקרא ז, יז); ואך צירוף המצוות (עוד לפני ש"זישא הקם און בטקע טעם יקמץ") מזכיר צירופים אלה בקורבנות נספחים (עיין ויקרא ב, ז, יב). ברם, מצד שני: התיכן קרבן ללא מזבח? ממשמעו של המזבח, בדרך כלל, היא ביטוי למקומות השירות השכינה, כפי שהשתמע מהפסוק: "מזבח אדמתה תעשָׂה לִי... בְּלֹא הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר שָׂמַחְתִּי אֶת שְׂמִינִי וּבְרַבְתִּיךְ" (שמות כ, יא). משום כך, בין השאר, לא מנעו האבות מלכךנות את מזבחותיהם בשמות ה', כוון יעקב: "וַיֹּאמֶר שְׂמִינִי, וְנִקְרָא לוּ־אֲבֹא אֶלְيָךְ וּבְרַבְתִּיךְ" (בראשית ל, כ). כך גם מובן, מדוע הבורחים מאימת עונש מצאו את דרכם אל קרות המזבח (כגון אדונינו) וויאב בן צרויה—עיו"ר מל'א לא-לְחִי יְשֻׁרָּאל" (בראשית ל, כ). מותו שסבירו שנמדדבו נאר בעמויות אקס טויטו-איילית, שבה "הנו מ'חסניות". בינויד למחשבה זו, מדגש התורה: "וְכִי יָזַד אִישׁ עַל רְעָיו לְקָרְנוֹ בְּעַרְמָה, מֵעַם מִזְבְּחִי תִּקְחָנוּ קָמֹות" (שמות כא, יד); ואולם לא רשותו המפורשת של הקב"ה לשעות כה, אכן לא הייתה לאיש רשות להזיכר אדים מעם המזבח—"מרשותו של הקב"ה". לאור ואת ראה שבספחו הוקם הבית כולו להיות מזבח—מוקם שכלו קודש לה', ותחת שמירתו הבעלדי. דבר זה העשה בראש בראשו על ידי נתנית הדם: "וַיַּטְלַלְתָּם בְּךָ אֲשֶׁר בְּשִׁפְאָה, וְהַעֲצָם אֶל הַמִּשְׁקֹוף וְאֶל שְׂתֵי הַפְּנוּזֹת" (יב, כב), המוירה אתתויגת הדם על קרנות המזבח: "וַיִּטְבְּל אֲכַבָּעַ בְּךָ וַיַּתְּנוּ עַל קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ" (ויקרא ט, ט). ועל כך אמרו חז"ל: "א"י מזבחות היו שם: על המשקוף ועל שתי המזבחות" (פסחים צו ע"א).

שבת שלום

מתוך "נקודות פтиחה" / הרב אמון בזק

"זכור כי ה' אלקיך הוא הנוטך לך כוח לעשות חיל."

מזל טוב!

לציגנית ולצביבה נטו ביז
להולדת הנכדה,
בת לירון ולדניאל מילר
למנחט ולאביבה ידובע
להולדת הנכד,
בן לחגית ולמשה

בוגי נוער **חומרים לשירה** **ם**

צול' 1.ד.

ביא" - **במלחמה נגד אירן**

31/1/2025 **פרשתה בטלפון**

"שכחת משחה"

בשנות 20:30 **בשבועה 20:30**

פלאות שבת, מיחם!
לבטה, מגורץ חבלל,
החלופה ותיקו דוד שמש

חיים פרידמן
052-294-4211

שירות, אמינות ומחירות
לא ונחרות

צביקה לשירותכם!

"תורה והשראה" - תובנות ניהול מהפתרת פרשת השבע / פרשת בא

אשכנזים

וספרדים

FROM

PROJECT

SPEAKERS

BY

FOR

YOU

BY

PROJECT

SPEAKER

FOR

YOU

אל תעשה חשבון של אחרים

"תמיד תשתכל על עצמך ותראה מה אתה יכול לתרום לכלל, ולא תעשה את החשבון של אחרים כמה הם תורמים" באיליו (אל) בנצקי זל", אבלא של שי בנצקי הוהו עובדים.

באליהו (אלי) בנטקי זיל, אבא של שי בנטקי והוא עובדא.

אליהו (אלי) בנקי נולד ב'יא' באירן תש"ה (24 באפריל 1945), בשליחות הולמת העולם השנייה, לתוכן מזיאות של קץ חורבו וראשית תקומה. הוא נולד ביישוב הצעריר נחלים שבבליל העליון, יישוב שנסוד באמצע שנות הארבעים, בשנים 1944-1945, בסמוך למקום שבו שכנו ביום קיבוץ הגושרים.

שם המושב נינו לו בשל שפּן מקורות המיים והמלחים שזורמו באזורי הbanias, החצבניאס, והגבניאס, ופלג מיים נוספים אשר סימלו עבו המתיישבים שעיר, ברכה ועתיד. אך המצויות הבתוחניות בגיל העליון בשנות הארכיאים התייה קשה ומורכבה. יהישו היה מבודד, נתוך לאוימים בטיחוניים מותשניים, וסביר מקריםים לוגיסטיים חמורים. הדריכים היו משבשות, אספקט המזון לא סדיירה, וחיילות לקים היישוב יצרבים לאורכו זמן עמדזה בספק. זה היה ניסיון חלוצי نوع של התישבות ציונית דתית ביבשת ארץ-ישראל, בתקופה של חזרה ודאות ביחסו, מחסור בתשתיות ובידוד כמעט מוחלט.

על רקע זה, ולאחר התקבלותם קשות, עם החרפת המכב הביטחוני לקרה של העצמאויות, בסוף שנת 1947 ובמהלך 1948, התקבלה החלטה קשה אך הכרחית לפונת את הקבוצה מן הגליל ולעboro למרכו הארץ, ליישוב וויללהמיה, היא בני עטרות של היום.

יחד עם אנשי נחילים הגיעו לויליהלם גם מפוני קיבוץ בארות יצחק מן הנגב, שנפגע קשה במהלך המלחמה העצמאית, ונוצר מרכיב אנושי ייחודי של החלוצים דתיים, אישי ותורתי ועבدي, ששאלו כולם(Clarkson, 1972).

בשנת 1952, לאחר תקופת התבססות, קיבלו אישים נחילים, ובשם הקימיו מודחן את מושב צפוני לוללהמו, והמקום שבו הוא שכן עד היום.

لتוך מציאות זו נולד אלין, בן בכור ליצחק ומרם נצקי. היה מפקד הפלוגה הדתית באזרו, תפקיד שלא היה רך כבאי אלא גם ערבי וחינוי.

אמו, מרם, מחויב ובלי מותאפשר. אישה של עשייה שקטה אך עיקשת. בitem היה בית פתוח לעולמים חדשים, לנזקים, ולמי שנזקק ליד תומכת. הערכיהם שפג' אילן ברגמן הרגינו ואיל אדריכל גדי קורבנוב נזקק אוניברסיטה וברזיליה וברזיליה בלב ברזיל.

לאחר שירותו הצבאי למד בישיבת כרם ביבנה, ולאחר שחרורו יצא לקורס חובשים במסגרת שירות המילואים. מאז שימש כחובש קרבי בגדר אילית במסירות מהמשיל הילכה למעשה את רעיון השילוב בין חי עיוביה, חקלאות ושירות צבאי.

הרבנן לירובין בירושלמי הכהן הראשון אמר דבריהם ואיש שמלשין אמר תחילה לא מצליח חיים.

עקביה ובסוס למדודיה יצאה להוראה בחינוך רגיל, ובמשך שנים רבות עסכה בחינוך מיוחד. ב-1956 נישא לארון צהוב, ואלה היו ימי אוניברסיטת בר-אילן, שבה שימש כראש המחלקה למדעי הרוח והחברה. ב-1948 עלה ממצרים לארץ ישראל למשך שלוש שנים. בדורות דלalte בשיכון הפועל המזרחי בגין. הייתה פעילה בבני-

לאחר כשנתיים וחצי, בחודש אוגוסט 1967 הים נישאו, וגורו תקופת קצרה בעיר בני ברק. בתחילת שנות השבעים, לאחר שנולדו להם שני ילדים, קיבלו החלה לאשרתיות, לרدت עם משפחתם הצעריה לאליל. לא מזמן נחוות, אלא מזמן וחוות שליחות عمוקה כדי לחזק את הרוח היהודית והדתית בעיר צעירה, מרוחקת

ולעת יותר על היהדות. לאחר כ-6 שנים של שליחות באילת הם חזרו למרגן.

במהלך השנה, אליו מושחתו פתרה את בתים הפקו למשפחות אומנה מסורה, שעתה רבות למען הילדים שהבחשווה, קידמה אותם, חזקה אותם וסייעיה להם לעמود על רגיהם, ממש כמו שחרורי עשו עת במקביל לתמייה והטיפול בעולמים חדשים ונערם ונעורות למשפחות מצוקה, אימצו בפועל גם לידה בעלת צרכים

בדקה שמי שארם בר ברכיה של אליאן גולן, 70, ואב המשפחה. הרגע שאל דנינו לא שוחרר בלבד, הוא לא הצליח מזמן ודו-גוני להזכיר שברצונו היה לזכותו של אביו.

לזה זו שארה ביבות והורשים של אל-ג'זיר, עד פטישת החורם. הוויל שאל-ג'זיר ליה מארח מותס וואו שבצואת שחשאייר הוא זוכה "כדיין מוגן" ולטפל בכל הלחם ומיסר עד אחרית מימיה. נפרה בהמלח הקורונה לאור שנדבכה בגני.

מהדרום ונוד יושבי הצפון הרחוק, והיה שותף לבניית תשתיות חינוכיות וקהליתות מרחב הכהני. הוא האמין שהחינוך אינו מסתירים בין כותלי הכתה, אלא מותקים בחוגים, בתרבות, בספרות ובחוי קהילה פעלילים.

"תמיד תש恬ל על עצך ותראה מה אתה יכול לתרום לכלל, ואל תעשה את החשבון של אחרים כמה הם תורמים" – כך היה אומר אליהו הילקוט. הוא פעל בדרכיו ונעם, ובאשר התגלו מחלוקת במושיבים שווים, קרא לאחחים לשמש כמתווך ו调解. סמכותו רשותו לאמנונו של כל אחד וכולם יכולו להשתאות אליו בראובן. בוגר בית הספר הדרש לארון הקודש, שרבו להבריאו ואשרו בדורותיו.

"סיגייג לוחבמה שתיקמה – תעשה את הדברים בשקט בלבד עליהם" נגה לומר.

במקביל שימוש בהתקדבות נציג מושב הילים במעצה האזרחות חבל מודיעין במשך 40 שנה כחבר מליאה, חבר הנהלה וייר ועדת הקספים. תרומתו לkipidom התשתיות, החינוך, התרבות והספורט באזורי היהיטה משמעותית ועומקה. כהוקרה על פועלו הוענק לו אות יקיר מועצת חבל מודיעין.

אליהו סבא אהוב ומואוד, בעל חוש המור, שכדאי לנו לשחק ולהשתעשע אליו. אליהו נפטר בשנתו המדום לב בכ"א בטבת תשפ"ה (21.1.2025), ה殮於丙子年正月廿一。חנוך לוי, בנו של אליהו, מזכיר את אביו במאמר בעיתון הארץ: "הנפטר אליהו סבא אהוב ומואוד, בעל חוש המור, שכדאי לנו לשחק ולהשתעשע אליו".

ואס נציגים מרחוק אירופה, אסיה, אפריקה ועוד. משלוחם שיטתי עלה לעשרות אלפי עותקים, מושך אליו מיליאדים של צופים. פעל בשקט ובכיניעות היליכות. פעל איש אמוני וישראל דרכ, שותף ויושע נאמן וחבר אמת. גם בתקופה המאtragת של הרבראת המועצה, אף עמד לצדינו כשותף נאמן, ובחוכמו ובמיסירותו היה לו חלק מכירע בהפיכת חבל מודיעין למועצה חכמה ומשגנת".

לתיעוד נא לפנות ליצחק לקס במייל laxizhak@gmail.com או בסלולאר 050-880-6699

ראיון עם נועה פנהלה / אבינועם הרש

לרגל הזכייה המיוחדת והמכבדת, לקחנו את מנהלת האולפנה נועה פנהלה שתשתף אותו איך הדברים נראים מצד המנהגה היושבת על הרגה: האתגרים, החלומות, רגעי השיא, החזון החינוכי והאמונה הבaltı מתחפרת בכוחות שמלואה אותה.

גועה, ספר לנו קצת על עצם לטובת מי שעוד לא מכיר אותו? "נעים מארן. אז קוראים לי גועה מונחה, אני נשואה+4 אוצרות וגרה בשומרון. יש לי תואר שני בניהול עסקאות חינוך אגוז חברתיות הולדרה"

בואי נתחל מהשאלה המتبוקשת שנראה לי של הורים בשום, שרצו לרשום את הילדה שלהם לאולפנה, שואלים: פרט חינוך לאולפנת "שלחת" בגלל? "האולפנה קיבלה פרט חינוך על שילוב מיוחד בין הון אנושי, קשר אישי, ויאזמו מיוחד בין קודש לחול התמהיל הייחודי הזה לכדי את עיני המומנוים על הפרט ואני שמחה שהעבודה הקשה שלנו, קיבלה את

בואי נתפרק קצת כי לא בא לי ראיון כזה...שגרתי. נניח שמתקשרים אליויך מ'אורט' ואומרים לך שהאולפנה קיבלה תקציב של ארבעים מיליון שקל, מה הייתה עשוה עם הכספי?

"ארבעים מיליון שקלים? מעניין. קודם כל זואגת שלחמכוות המסורות של תהיה מכונת קפה מפנקת עם מבחר טעימים. כי לגמרי מגיע להן. וברצינות: אני חושבת שצ'ק שמן לא ספק יאפשר לנו להגישים חלומות של בניית מורתבי למשה ייוזדים וחדשניים שהתוכנוות עבורם מהচות כבר שנתיים במגירה. מה שבוטח: יהיה לנו מה לעשות עם הכספי הרבה יותר מהר מהה שאתה חושב. המגירות שלנו מלאות בחולומות."

אם כבר חלומות שלך לגבי האופנה? לאן תרואה אותה הולכת? מנייה שתא לא מהטיפוסים שהולכים עבשו ילו...
האופנה שלנו עשויה את דרכה ומכונת להיות אולפנה ערכית-תורנית-טכנולוגית. אבל לא מבון הקליישטי של המילה אלא ממש לעמוד ולנשום את הערכיים האלה. ככל תלמידה שמגיעה אלינו ותדע שהיא הולכת לקבל את המעופת הזה. אניחוות שbezותה המניפה המיוחדת הזה, האופנה כבר היפה לאגן שואבת לכל בוט שומח וחסיביה. החלים שלי זה להמשיך את הקו הזה ולהפוך למגדלור של השראה שייתן כתובות אמיתיות של מצוינות מתק שווין הzdמנויות אמיתיות למייצוי העצמי וקידום להצלחתן של התלמידות שיריגשו שאנו רואות את הנשמה שלהן וחורתות על דגלני להציגם לנו בוגרים".

תני לנו שני סיפורים של הצלחה: אחד הצלחה פרטית של תלמידה ואחד של כלל האולפנה מאז שהגעת?

נעה חושבת ועונה: "אתה רוצה סיפורו הצלחות... בונה שubberה סימנה אצליינו בוגרת מהמתה שהגיעה אלינו מכיתה ז': בשנות החטיבה היה נראה שתעתודת בוגרות זה לא הכוון. הנערה הייתה כבר מיו Ashton לגורני מכל העניין ונראה שהרימה ידיים. המבט שלה נראתה כבוי והבנו שניצרך לחשוב על משהו יצירתי עס המון לב כדי להפיכה בה מחדש את הרוח והאמונה העצמית. העובדה המענית היא שלמרות העניין הלימודי היא הבנישת הרבה אור ושמחה לאולפנה בכל ולכיתנה בפרט. צוות האולפנה עטף אותה בהרבה חום ואהבה ולא וויתר לה גם ברוגע תסכול ומושבר. נתנו לה את התחושים וההריגשה שלמרות שהיא כבר הפסיקה להאמין בעצמה, אנחנו לא וויתרנו עליה.

בצדדים לא פשוטים ועם דמעות בלתי פוסקות, הוצאות נלחם והיא חילתה לשיסים תעוזת בגורות מלאה. הבוגרת נמצאת איתי בקשר יומיומי ומגיעה לביקור בכל פעם שowitzת הביתה מהמדרשה. בטקס הסיום של יב אמרה: 'אתם המבוגר הזה שהאמינו בי! מי היה מאמין שאסירים תועודת בגורות ו-12 שנים למדות? אתה מבין? אלו הריגעים שבשלים מורים נכנים לחינוך'

מדחים ומרגש. ובשיאו לבי הצלחה הכללית שלכם אולפנה ?
הצלחה כללית... לפני 5 שנים פתחנו שנה כשבכבה ז' מונתה 16 בנות. השנה אני שמחה לבשר בהודיה גדולה לה יתברך שאנו מוניהם 106 בנות בשכבה זו ! נראה לי שהביקוש בדבר עצמו. בנוסף, האולפנה מצליחה לשבל בין מסלולימצוות לפיתוח כיתות חינוך מיוחד שנותנות מענים חדשים שלא קיימים באולפנות אחרות במרכז. זו הייחודיות שלנו ועל כך גאומנו"

דיברנו על הצלחות וrogenים משמעותיים שלמורים בסיכון, אבל כל איש חינוך יודע שברוך הוא השדה החינוכי מלא וגודש במורכבותו ואתגרים. תוכל לשתף אותנו קצת בנוגע לשאלה צרכיה להתמודד אתם? נועה חשבות, לזכחת נשימה עמוקה ועונה: "אתגרים... אני חשבתי שהשאיפה להגדיל תורה ולהאדירה בקרב הבוגרים להחביב להם רף של יסודות תורת בין הקומה האמונה והעריכות שלהם, לפחות הרצון לגורום להם לעבד את מיהאהבה וללא בפייה ויצירת אנטוי זה בעצם אחד מהאתגרים היית גורם לו". נאנו יודעים שהחינוך מותך בפייה לא תמיד מוחזק. הרצון שלנו הוא שתמלמידות יפתחו את ההזדמנויות ששללו. ערכי החינוך. ב>Showdown. בראש מורים. וזה תהליך שלליקוח זמן, כמו בישול איטי שძקירות סבלנות. שלא הולם את התקנון. לגורם לה להבין בעצמה מדוע תקנון הלבוש או יותר נכון, רוח האופנה בעצם نوع שאהה. זה כבר אתגר אחר ואנחנו לגמרי גנונים ללבת לדוראותינו".

רבה הווים בשום יקרו מן הסתם את הריאיוו ישאלו את עצם: מה בכל זאת מייחד את 'שלחת' על פני שאר האולפנות שנמצאות באזור ובכלות לשמש בביטחון פוטנציאלי עבור הילדות שלהם. מה מוביל לעונת להם?

"אני חושבת שהעניינו הדפנאי והיכולת שלנו לנו ולהכיל מnipה שווה של תלמידות. 'שלחת' היא אולפנה מאפשרת ומגנישה. יש לנו המונ'

בנות במסלולי מצוינות, אבל יש גם לא מעט בנות שזוקות להרבה קבאים בתהיליך השש שנתיים וגם הן מקבלות את התהוושה ששביבילן נברא העולם. צוות האולפנה ייחודי ביכולת שלו להכיל ולהוביל את כולן ל컥ור הצלחות ולהגשים מטרות. אני חושבת שהאקלים שלנו, שמסתכל קודם כל על הנשמה של התלמידיה, הוא זה שמאפשר לאולפנה להיות בית חינוך שכל הלמידה תמצא בו את מקומה"

כל מנהלת יודעת, שתכלס, לצוות החינוכי יש תפקיד אקדמי מאוד בהשגת היעדים שהיא מצבה. מה את יכולה לספר לנו על הנברחות המנחות שלך?

"צוות שלhabת הוא זכיה ענקית שלוי מנהלת. התהועשה של משפחתיות בחדר מורים באה לידי ביטוי בשיתוף, אכפתיות, במקצועיות ובהרבה פירוגו הדדי אחד לשני. אני שופצת שकוצרה הירעה מלספר על כל כך הרבה דברים החוצים יושה, הקשורים לאכפתיות בלתי נגמרה, מפלים של נהישות ורצון לעזר ולילדים, וביקור תחומי שליחות ואמונה, שבכל يوم שהמורים והמורים של מגיעים ומגינות לעוזהן. איזנו מוסליכם ושותם וונדריים את השמיים?"

עד כמה את מרגישה שהאולפנה מעורבת בתחום הקהילה?
“אני חושבת שהאולפנה מעורבת בקהילה באופן ממשמעותי מאוד. אנחנו שותפים מלאים לנעשה בקהילה. הבנות מתנדבות באופן קבוע בימי כום לחשיש”, ביד משוחם”, באריזות מזוון, בחבילות לחילילים ועוד... אנחנו מאמנים שמערכות חברותיות בתחום הבית פגימה מחזקת את תחומיות החיבור והשייכות. מעבר לכך יש רצונות להשפיע ולתת ולהיות עוסקות בתיקון עולם, מעבר להישגים ולציוונים. כאשר תלמידה מרגישה

תני לנו לסיום את אחד מהרוגעים המרגשיים ביותר מאז שנכנתה לתפקיד?

שליחת פנים לעזה גערן. העמידה, בנסיבות מוגבלות מיום יומי לעשייה של-היה עצמותי, וננתן אנרגיות לעוד עשייה משמעותית. אנחנו לא מזמנים כאן בשביב הפרס והכרה, וכמוון שהגמר האמיטי הוא החלטתו להשפיע על התלמידות שלנו, ולגרום להן להאמין שבשבילן נברא העולם. אבל לפחות מה זה יגרול להיזהו ורגד לדעת ולבזבב שמייחסו ומיורגן אכח רל בעשייה הגוזן.